

GÖDÖLLŐI IRODALMI DÍJ 2022 – VERS KATEGÓRIA – 2. DÍJ

Magyar Dániel: Ragtala'

Nem tudtam, hogyan működik a ragozás
pedig hallottam róla sokat nyelvtanórán, és
meg szerettem volna érteni, főleg a birtokos személyragot
például -am, -om
zöldre csempézett falam
ez most már személyjel, változnak a dolgok,
de az nem, hogy sokáig nem volt saját autó, távirányítós
viszont volt iskola, meg a gyermekotthon átjárója
ahol egy ajtófélfának meséltem el a sérelmeimet
amiről lepattogzott a sok fehér jóindulat
hoppá, mégiscsak megy ez a birtokos dolog
hiszen voltak sérelmeim, sajátok
nem is olyan nehéz ez, minden, amit történt
leírható inflexiós toldalékokkal
pedig még az alanyi ragozás sem volt egyértelmű: hogy
egyáltalán vagyok-e?
a nevelőknek könnyen ment, azt mondták: annak
a fiúnak nincsen anyja
a határozóragok is hiányoztak: otthon-ról
ezt a szót nem használtam
az elképzelhetetlen példamondat:
hazament az ünnepekre a családjához
nagyon megdőlve, nyelvtanórán, ahol
semmire sem gondoltam, de minden eszembe jutott
a fosztóképzőkről: -talan, -tlan
elé helyettesíthető: boldog, anya
iskola után a legyek glóriát repültek
a kifogásaim köré
szorongásom drótkerítést font
közém és az utcán sétáló többiek közé, akikre
azt a személyes névmást használtam, hogy *ők*
aztán jöttek a rosszul ragozott búcsúzások
és újraismerkedések
felnőttkoromra megtanultam jól a névmásokat:
őket irigyelni, *tőlük* félni, beszólni *nekik*
nem tudtam, hogy ragozni veszélyes
a pénztártól való távozás után gyorsan kellett futnom
a mozgólépcsőt csak saját felelősségre
de mindig süllyedésre használtam, lefelé
a legmélyebb ponton egy lélekgyógyász várt
szenzációsan pontos volt a nyelvtani tudása
sokat gyakorolt velem, azt mondta

akinek nincs mit vesztenie, nem csak boldogtalan lehet
hanem éppen ezért boldog is
döntsem el, van-e helye képzőknek az életemben
szeretném-e tovább halmozni a kifogásaim
örültem, hogy helyes a nyelvi szerkezet
ahogy a nyelved a számban
korábban alig használt szavakat kezdtem ragozni
szerelem-szerelmem, család-családom
fiú-kisfiam, aki rögtön ismerte a birtokos szerkezetet
mondtam neki: teli a kád, lehet fürödni
mire ő ismételte: teli a kám
nem értette, miért mosolygok annyira
a pszichológus ragaszkodott hozzá, hogy
márpedig anyja mindenkinek van
tegyem birtokosba nyugodtan: anyám
akkor is, ha meghalt, mielőtt megismerhettem volna
ma már nem akarom elveszíteni a lehetőséget
hogy behunyt szemmel elképzeljem
ahogy körbefonná tarkómat az ölelése
nem nyomaszt levakarhatatlan grafitiként
a feltételes mód sem
így váltam kifogás-talanná
és az utolsó terápiás ülésen feladatot kaptam:
vegyek valamit, ami nem él soká
és ami az anyámat szimbolizálja
búcsúzzak el tőle, és gyászoljam meg
csupa toldalék és igekötő az élet
nem tudom miért
de egy gerbera lett az, sokat
sétálunk, mutatom a családnak a kerítést
ami mögött a gyermekkorom toldalékaival dekáznak a srácok
nemsokára közülük taníthatunk valakit új nyelvtani formákra:
biztonságban, szeretettel, otthonod
ez a tervünk a családom-*mal*
nem sodródok már rag-talan-ul
a vázában fonnyadó gerberától is elbúcsúztam
szép volt hervadása
tetoválásként el tudnám képzelni
a mellkasomon, valószerűtlen betűtípussal:
ezüst könnyként hulltak le szi

r

m

a

i.